

- CAP. XXXVII. De his quæ in Esaù et Jacob mystice præfigurabantur. 350
- XXXVIII. De missione Jacob in Mesopotamiam ad accipiendam uxorem, et de visione quam itinere somniavit, et de quatuor ipsis feminis, cum unam petisset uxorem. 352
- XXXIX. Quæ ratio fuerit, ut Jacob etiam Israël cognominaretur. 353
- XL. Quomodo Jacob cum septuaginta quinque animabus Ægyptum narretur ingressus; cum plerique ex his qui commemorantur, tempore posteriore sint geniti. 356
- XLI. De benedictione, quam Jacob in Judam filium suum promisit. 358
- XLII. De filiis Joseph, quos Jacob prophetica manuum suarum transmutatione benedixit. 360
- XLIII. De temporibus Moysi, et Jesu Nave, ac Judicum, atque exinde Regum, quorum quidem Saül primus est, sed David præcipuus et sacramento habetur et merito. 361

LIBER XVII.

In quo agitur de Civitatis Dei procursu temporibus Regum et Prophetarum a Samuele et David usque ad Christum, et quæ sacris Litteris mandata sunt vaticinationes eorundem temporum in Regum, Psalmorum, et Salomonis libris, de Christo et Ecclesia ponuntur.

- CAP. I. De temporibus Prophetarum. 365
- II. Quo tempore sit impleta promissio Dei de terra Chanaan, quam in possessionem etiam Israël carnalis accepit. 367
- III. De tripertitis significationibus Prophetarum, quæ nunc ad terrenam, nunc ad cœlestem Jerusalem, nunc autem ad utramque referuntur. 368
- IV. De præfigurata commutatione israelitici regni et sacerdotii, et de his quæ Anna mater Samuëlis personam gerens Ecclesiæ prophetavit. 371
- V. De his, quæ ad Helisacerdotem homo Dei prophetico locutus est Spiritu, significans sacerdotium, quod secundum Aaron institutum fuerat, auferendum. 381
- VI. De judaico sacerdotio et regno, quæ cum in æternum dicantur statuta, non permanent; ut alia intelligantur, quorum spondetur æternitas. 387
- VII. De disruptione regni israelitici, quæ præfiguratur perpetua divisio Israël spiritualis ab Israël carnali. 390
- VIII. De promissionibus ad David in filio ejus, quæ nullatenus in Salomone, sed plenissime inveniuntur in Christo. 393

- CAP. IX. Quam similis in Psalmo octogesimo-octavo sit prophetia de Christo his, quæ in Regnorum libris, Nathan prophetante, promittuntur. 397
- X. Quam diversa acta sint in regno terrene Jerusalem ab his, quæ promiserat Deus, ut intelligeretur promissionis veritas ad alterius Regis et regni gloriam pertinere. 399
- XI. De substantia populi Dei, quæ per susceptionem carnis in Christo est, qui solus eruendi ab inferis animam suam habuit potestatem. 401
- XII. Ad quorum personam pertinere intelligenda sit flagitatio promissorum, de quibus in Psalmo dicitur: *Ubi sunt misericordie tue, Domine, antiquæ, etc.* 402
- XIII. An promissæ pacis veritas illis temporibus possit ascribi, quæ sub Salomone fluxerunt. 406
- XIV. De studio David in dispositione mysterioque Psalmorum. 407
- XV. An omnia, quæ in Psalmis de Christo et Ecclesia prophetantur, ad contextum hujus Operis coaptanda sint. 408
- XVI. De his quæ in quadragesimo-quarto Psalmo ad Christum et Ecclesiam pertinentia, aut aperte dicuntur, aut tropice. 409
- XVII. De his quæ ad sacerdotium Christi in Psalmo centesimo-nono, et de his, quæ in Psalmo vigesimo-primo ad passionem ipsius spectant. 413
- XVIII. De Psalmo tertio, et de quadragesimo, et de quinto-decimo, et de sexagesimo-septimo, in quibus mors et resurrectio Domini prophetantur. 415
- XIX. De Psalmo sexagesimo-octavo, in quo Judæorum pertinax infidelitas declaratur. 418
- XX. De regno ac merito David, et de filio ipsius Salomone, eaque prophetia, quæ ad Christum pertinens invenitur, vel in eis libris qui scriptis ipsius copulantur, vel in eis quos ipsius esse non dubium est. 419
- XXI. De regibus post Salomonem, sive in Juda, sive in Israël. 423
- XXII. De Hieroboam, qui impietate idololatriæ subditum sibi populum profanavit, in quo tamen non destitit Deus et Prophetas inspirare, et multos ab idololatriæ crimine custodire. 425
- XXIII. De vario utriusque regni Hebræorum statu, donec ambo populi in captivitatem diverso tempore ducerentur, revocato postea Juda in regnum suum, quod novissime in Romanorum transit potestatem. 426
- XXIV. De Prophetis, qui vel apud Judæos postremi fuerunt, vel quos circa tempus natiuitatis Christi evangelica prodit historia. 427

LIBER XVIII.

Dicit de terrenæ Civitatis a tempore Abrahami ad mundi finem procurso cum ipsa Civitate cœlesti: et attingit oracula de Christo, cum Sybillarum, tum maxime sacrorum Vatum, qui ab regni Romanorum initio scripserunt, Osee, Amos, Isaïæ, Michææ et subsequentium.

- CAP. I.** De his quæ usque ad tempora Salvatoris decem et septem voluminibus disputa sunt. 429
- n.** De terrenæ Civitatis regibus atque temporibus, quibus ab exortu Abrahamæ sanctorum tempora supputata conveniunt. 430
- iii.** Quibus regnantibus apud Assyrios atque Sycionios Abrahamæ centenario Isaac de promissione sit natus, vel ipsi Isaac sexagenario Esaü et Jacob gemini de Rebecca sint editi. 433
- iv.** De temporibus Jacob et filii ejus Joseph. 435
- v.** De Api rege Argivorum, quem Ægyptii Serapim nominatum divino honore coluerunt. 436
- vi.** Quo regnante apud Argivos, quoque apud Assyrios, Jacob in Ægypto sit mortuus. 437
- vii.** Quorum regum tempore Joseph in Ægypto defunctus sit. 438
- viii.** Quorum regum ætate Moyses natus sit, et quorum deorum iisdem temporibus sit orta religio. 439
- ix.** Quando Atheniensium civitas sit condita, et quam causam nominis ejus Varro perhibeat. 441
- x.** Quid Varro tradat de nuncupatione Areopagi, et de diluvio Deucalionis. 442
- xi.** Quo tempore Moyses populum de Ægypto eduxerit: et de Jesu Nave, qui eidem successit, quorum regum ætate sit mortuus. 444
- xii.** De sacris falsorum deorum, quæ reges Graciæ illis temporibus instituerunt, quæ ab exitu Israël ex Ægypto usque ad Jesu Nave obitum dinumerantur. 445
- xiii.** Qualium fabularum figmenta exorta sint eo tempore, quo Hebræis iudices præesse cœperunt. 447
- xiv.** De Theologis poetis. 449
- xv.** De occasu regni Argivorum, quo tempore apud Laurentes Piceus Saturni filius regnum patris primus accepit. 450
- xvi.** De Diomede post Trojæ excidium in deos relato, cujus socii traditi sunt in volucres esse conversi. 451

- CAP. xvii.** De incredibilibus commutationibus hominum quid Varro crediderit. 452
- xviii.** Quid credendum sit de transformationibus, quæ arte dæmonum hominibus videntur accidere. 453
- xix.** Quod eo tempore Æneas in Italiam venerit, quo Labdon Judex præsidebat Hebræis. 457
- xx.** De successione ordinis regii apud Israëlitas post Judicum tempora. 458
- xxi.** De regibus Latii, quorum primus Æneas, et duodecimus Aventinus dii facti sunt. 459
- xxii.** Quod eo tempore Roma sit condita, quo regnum Assyriorum intercidit, et quo Ezechias regnabat in Juda. 460
- xxiii.** De Sibylla Erythræa, quæ inter alias Sibyllas cognoscitur de Christo evidentiâ multa cecinisse. 462
- xxiv.** Quod, regnante Romulo, septem Sapientes claruerint, quo tempore decem tribus, quæ Israël dicebantur, in captivitatem a Chaldæis ductæ sunt, idemque Romulus mortuus divino honore donatus est. 466
- xxv.** Qui philosophi enituerint, regnante apud Romanos Tarquinio Prisco, apud Hebræos Sedechia, cum Jerusalem capta est, templumque subversum. 467
- xxvi.** Quod eo tempore, quo impletis septuaginta annis Judæorum est resoluta captivitas, Romani quoque a dominatu sunt regio liberati. 468
- xxvii.** De temporibus Prophetarum, quorum oracula habentur in libris; quique tunc de vocatione Gentium multa cecinerunt, quando Romanorum regnum cœpit, Assyriorumque defecit. 469
- xxviii.** De his quæ ad Evangelium Christi pertinent, quid Osee et Amos prophetaverint. 471
- xxix.** Quæ ab Isaïa de Christo et Ecclesia sint prædicta. 472
- xxx.** Quæ Michæas, et Jonas et Joël Novo Testamento congruentia prophetaverint. 473
- xxxi.** Quæ in Abdia, in Naüm, et Ambacu de salute mundi in Christo prænuntiata reperiantur. 476
- xxxii.** De prophetia quæ in Oratione Ambacu et Cantico continetur. 478
- xxxiii.** De Christo et vocatione gentium quæ Jeremias et Sophonias prophético Spiritu sint præfati. 483
- xxxiv.** De prophetia Danielis et Ezechielis, quæ in Christum Ecclesiamque concordat. 485
- xxxv.** De trium Prophetarum yaticinio, id est, Aggai, Zachariæ, et Malachiæ. 486

CAP. XXXVI. De Esdra et libris Machabæorum.	490
XXXVII. Quod prophetica auctoritas omni origine gentis philosophia inveniatur antiquior.	491
XXXVIII. Quod quedam sanctorum scripta ecclesiasticus canon propter nimiam non receperit vetustatem, ne per occasionem eorum falsa veris insererentur.	
XXXIX. De hebraïcis litteris, quæ nunquam in suæ linguæ proprietate non fuerint.	493
XL. De Egyptiorum mendacissima vanitate, quæ antiquitati scientiæ suæ centum millia ascribit annorum.	496
XLI. De philosophicarum opinionum dissensionibus, et canonicarum apud Ecclesiam concordia Scripturarum.	497
XLII. Quæ dispensatione providentiæ Dei Scripturæ sacræ Veteris Testamenti ex hebræo in græcum eloquium translatae sint, ut gentibus innotescerent.	501
XLIII. De auctoritate Septuaginta interpretum, quæ, salvo honore hebraï stili, omnibus sit interpretibus preferenda.	502
XLIV. Quid intelligendum sit de Ninivitarum excidio, cujus denuntiatio in hebræo quadraginta dierum spatio tenditur, in Septuaginta autem tridui brevitate concluditur.	503
XLV. Quod post instaurationem templi Prophetas Judæi habere destiterint, et exinde usque ad nativitatem Christi continuis adversitatibus sint afflicti, ut probaretur alterius templi ædificationem prophetis vocibus fuisse promissam.	507
XLVI. De ortu Salvatoris nostri, secundum quod Verbum caro factum est; et de dispersione Judæorum per omnes gentes, sicut fuerat prophetatum.	510
XLVII. An ante tempora christiana aliqui fuerint extra israhëliticum genus, qui ad cælestis Civitatis consortium pertinerent.	512
XLVIII. Prophetiam Aggæi, quæ dixit majorem futuram gloriam domus Dei, quam primum fuisset, non in reedificatione templi, sed in Ecclesia, Christi esse completam.	514
XLIX. De indiscreta multiplicatione Ecclesiæ, quæ in hoc sæculo multi reprobis miscentur electis.	516
L. De predicatione Evangelii, quæ per passiones prædicantium clarior et potentior facta est.	517
LI. Quod etiam per hæreticorum dissensiones fidēs catholica roboratur.	519
LII. An credendum sit, quod quidam putant, impletis decem persecutionibus quæ fuerunt, nullam jam superesse, præter undecimam, quæ in ipso Antichristi tempore sit futura.	521

CAP. LII. De tempore novissimæ persecutionis occulto.	524
LIV. De stultissimo mendacio paganorum, quo christianam religionem non ultra trecentos sexaginta-quinque annos mansuram esse finxerunt.	526
Annotationes.	531
Concordantia.	541

EXPLICIT INDEX.

